

Sestry a bratři,

v těchto dnech hřbitovy a kolumbária /jindy tichá, až pustá místa/ ožívají množstvím lidí, kteří přicházejí upravit hroby, zavzpomínat na své drahé zesnulé, v duchu jim poděkovat a věřit – také se pomodlit. Protože už je teď brzy tma, panuje večer na hřbitovech – díky mnoha svíčkám – zvláštní, meditativní, sváteční atmosféra; snad mohu říci, že je to i krásné. Byla jsem v pátek kvečeru na velkém hřbitově, kde je v centru veliký kamenný kříž s korpusem – s tělem ukřižovaného Krista. Na stupínky pod křížem lidé dávají rozsvícené svíčky, větší i malé; bylo tam veliké množství svíček. Lidé tam vždy chvíli postáli /musím říci poměrně v tichosti/ a dívali se na světélka. Hlavně dětem se to líbí. Trochu jsem tam ty lidi pozorovala.... A kladla jsem si otázku – pohlédne někdo také vzhůru? Ke kříži – ke Kristu? A k nápisu tam nahoře vytesanému? „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“/Jan 11,25/ Nebo je náš pohled upřen jenom k zemi? Jsme sehnuti svými starostmi a problémy, vidíme jen to pozemské, časné, hmatatelné? Nejsme zahleděni jen dolů na své svíčky a už nevnímáme to, co ty svíce osvěčují? Osvěčují právě Kristův kříž, ukazují – upozorňují nás: Pohleď vzhůru! Pozdvihni svůj duchovní zrak ze své malosti, smutku a pesimismu vzhůru = ke Kristu = k Bohu! Přečte si někdo ten nápis – citát z Bible? „Kdo věří ve mne, bude žít – u Boha, na věčnosti.“ **Kdo věří ve mne**, říká Pán Ježíš. Bereme to vážně? Bereme vážně také Ježíšovo slovo: **Budte připraveni a vaše lampy ať hoří!** Jaké lampy? Ty lampičky a svíčky u hrobů a uren? Ty tam dávají i lidé nevěřící! /Nikdy jsem nepochopila proč./ Ježíš myslel na lampy našich srdcí, našeho života. Naše duše, naše nitro má /obrazně řečeno/ hořet živou vírou! O to jde. A jde o to strašně moc vážně! Vždyť se tím rozhoduje o naší věčné existenci po naší tělesné smrti!! My tomu pořád nevěříme, lidé to moc neberou vážně. Svíčky u hrobů nerozsvěčíme jen z toho důvodu, že na své drahé zesnulé myslíme /jak se mnozí domnívají/. Vždyť lidská paměť je tak krátká a pomíjívá. Ty rozžehnuté svíce znamenají, že věříme v živého Boha a ve věčný život v duchovní dimenzi. Živý plamen ohně – svíce, olejové lampy – symbolizuje živého Boha Hospodina a naši víru. – Na mnoha místech v Bibli jsme vyzýváni k bdělosti – k vnitřní, duchovní bdělosti. Bdělost je připravenost – připravenost na konečný soud – na Boží zhodnocení našeho života a naší víry. **Budte připraveni a vaše lampy víry ať hoří.** Sestry a bratři, jsme připraveni?

/Jindřiška Buttová 3.11.2013 Krč/